

het vygeblad 10

oktober 1982 VIERDE JAARGANG

MAANDBLAD VAN APOLLO

HOMO IN
ROTTERDAM-ZUID

APOLLO

VOOR HOMOSEXUELE
JONGENS EN MEISJES

HET VIJGEBLAD no. 10

oktober 1982

REDAKTIE

Monique Kers
Raymonde Padmos
Cor Blom
Ronald Pattenier
Fonger Boontjes
Leo Enzlin

TYPEWERK

Raymonde Padmos
Cor Blom

LAY OUT

Ronald Pattenier
Fonger Boontjes
Cor Blom
Leo Enzlin

Illustraties: Fonger
Vouwploeg: Jan, Frans

Het Vijgeblad is een uitgave van Apollo en wordt gedrukt door het Hulp- en Informatiecentrum te Rotterdam.

Apollo is een vereniging voor homoseksuele jongens en meiden en belangstellenden, draagt zorg voor opvang, bewustwording, actie en amusement.

Leden van Apollo ontvangen gratis het Vijgeblad. Niet-leden kunnen een abonnement op het Vijgeblad nemen. Hiervoor moet f. 35,- worden overgemaakt op girorekening 333 5919 van Apollo te Rotterdam.

ELKE VRIJDAG **SOOS**
VAN 8 TOT 1 WESTERSINGEL 18

POST NAAR POSTBUS 1490 3000 BL ROTTERDAM

AGENDA:

OKTOBER 1982

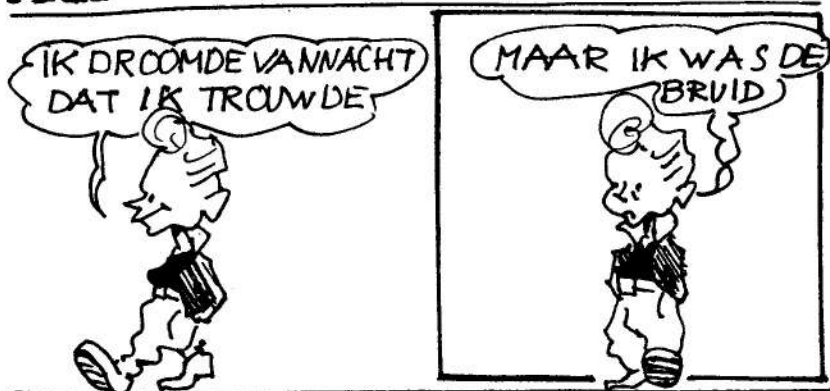
- 1 Algemene Ledenvergadering over het instellen van een leeftijdsgrens op Apollo. Aanvang: 20.30 uur precies!!
- 8 Film: Je tu il elle (ik jij hij zij). Aanvang: 21.00 u
- 15 thema avond over het Roze Front (onder voorbehoud)
- 22 Project Vrouwenstemmen: een hele avond muziek van/voor/door vrouwen met speciale aankleding van de soos
- 29 soos avond

EXTRA EXTRA EXTRA

- 15 oktober: een avond voor nieuwe leden van Apollo die met elkaar kennis kunnen maken aan de hand van een leuk spel; meer informatie bij de introductiegroep.
- 5 november: Galerie Apollo--enkele bestuursleden zullen uit persoonlijk bezit diverse zaken tentoonstellen in de soosruimte. Heb je ook iets dat je aan anderen wil laten zien, geef dat dan door aan een bestuurslid.
- 27 november: een weekend voor leden van de introductiegroep, kennismaking, trainig en gezelligheid. Had je altijd al mee willen doen met de intro groep geef je dan tijdig op zodat je nog met dit weekend mee kan.

KNULL

- door fonger-

redaktioneel

Hoi allemaal,

Al bijgekomen van de schrik dat de "heer" Janmaat in de Kamer zit? Het stikte natuurlijk op de demonstratie van de gevoelsgenoten - vind je 't gek? De centrum partij heet alles wat anders is - dus ook ons.

Even wat anders. Hebben jullie nog op/aanmerkingen, suggesties, ideeën, tekeningen of verhaaltjes stuur ze dan op naar ons. Ik weet dat 't moeite kost een pen te hanteren, maar probeer 't eens!

O ja, vergeet jullie niet op 22 oktober naar de vrouwenmuziekavond te komen?

Tot Ziens,

DE REDACTIE!

NOODKREET!

DE REDAKTIE VAN HET VYGEBLAD BAALT GEDEELTELYK EN VALT GELYDELYK UIT ELKAAR. NATUURLYK ZYN ER NOG REDAKTIELEDEN DIE ONVERSTOORD DOOR WILLEN GAAN. MAAR ZY HEBBEN DAARBY WEL HULP NODIG.

HOE WEINIG OF KLEIN OOK: OOK JY KAN ONS HELPEN.

GEEF JE DUS OP BY CONTACTVROUW

RAYMONDE
tel. 010-662759

apollo op erasmus

23 augustus was de Eureka dag voor de eerstejaars studenten van de Erasmus Universiteit. Naast allerlei jongerenorganizaaties zou ook Apollo vertegenwoordigd zijn.

helaas kon ik 's morgens niet komen in verband met de roosteruitreiking op school.

Dirakt na deze gebeurtenis verplaatste ik me met bus, metro en tram naar kompleks Woudestein, waar ik verwacht werd. Ik vroeg de trambestuurder de weg naar Erasmus. Hij was in een lollige bui, want hij vertelde dat die man aling dood was. Nu, dan maar een groepje studenten volgen. Dat kon niet missen: allemaal hadden ze dezelfde studententasjes! (zeker gratis gehad, of zo) Ik moest wel langzaam lopen, want die studenten waren niet zo vlot. En wie mij kent, weet dat ik er niet tegen kan als een slak voort te sukkelen. Toen ik het terrein in de gaten kreeg, liet ik dan ook alle studenten voor wat ze waren en stapte driftig door, het terrein was bevolkt met studenten en/of toekomstige studentjes. Eenmaal binnen, zag ik al snel het meest ontweken standje: dat van Apollo! We hebben flikkeragenda's voor slechts een gulden verkocht en we maakten info-pakketjes bestaande uit vijfgeblader(en) en folders e.m. van Apollo. Die pakketjes probeerden we vervolgens kwijt te raken, wat wel aardig lukte. Maar de meesten gaapten ons, nadat ze eenmaal ontdekt hadden wat ze nu weer in hun handen gedrukt kregen, minachtend en spottend aan.

Naast ons standje werd het G.J.P. aan de man/vrouw gebracht. Een dame die achter het standje stond bood ik ook een pakketje aan, wat ze pertinent weigerde. Op mijn vraag waarom ze dat weigerde antwoordde ze dat ze "dat niet nodig had".

Geen onbekende reaksie dus. Alleen stonden we nu niet op straat maar nota bene bij Erasmus. Wie zei ook alweer dat het goed toeven is onder studenten, dat studenten zo progressief zijn?

Het maakt geen barst uit of je nu op straat loopt of op de universiteit. Studenten zijn geen flikkerbeter.

Ronald Pattenier.

stop geweld tegen vrouwen

Voor mij een boekje met daarin de weerslag van de op 19 mei '82 gehouden tribunaal over geweld tegen vrouwen. Ik werd er misselijk van.

Hoofdstukken over verkrachtingen, mishandeling, misbruik door artsen e.d., gedwongen heteroseksualiteit, ontkennen van de vrouw in het taalgebruik. Zo moet de vrouw die verkracht is bewijzen dat dat inderdaad zo is en vaak genoeg zal justitie een hand boven het hoofd van de dader houden, want ja, hij had een moeilijke jeugd en vrouwen houden ervan genomen te worden.

Voor degenen die het lief hebben verder te lezen, weten jullie dat er volgens statistische gegevens 25.000 vrouwen per jaar worden verkracht? Dat is 70 per dag! Probeer je dat eens even voor te stellen, als je uitgaat van een bezoekersaantal van 70 van de soos, dan wordt dagelijks de hele soos verkracht! Op het ogenblik dat je dit leest kun je er donder op zegendat er een vrouw wordt verkracht en als dat niet het geval is, dan wordt er wel een vrouw mishandeld.

En dan de heren hulpverleners. Nou ja, hulp.

Klachten van vrouwen worden afgedaan als hysterie, frigiditeit, gezeur. Genoeg vrouwen worden seksueel misbruikt door haar dokter, psychiater, gynaecoloog. Ook zo'n leuke mannenuitvinding, een vrouw die niet kan neuken (gewoon, omdat ze 't niet wil, omdat ze liever anders wil vrijen) heet vaginisme te hebben en dat hoort natuurlijk niet. Welnu, daar heeft men een simpele oplossing voor gevonden, de vrouw wordt gedwongen plastic staafjes in haar vagina te stoppen (al dan niet met meloning), net zo lang tot ze weer neukklaar is voor haarechtgenoot.

En verbaasd dat een therapeut was dat geen enkele vrouw blij was van haar vaginisme af te zijn.

En zo kan ik nog wel rustig doorgaan. In de media wordt geweld tegen vrouwen of genegeerd of alleen gezien als er iets sensationeels aan de hand is.

En dan de linkse mannen. Ook van die schatten.
Zo schreven linkse mannen in "wij eisen geluk"
(een nymeege zgn links blad) dat vrouwen zó met
verkrachtingen om moeten leren gaan, dat ze het
uiteindelijk als genot kunnen ervaren.

In datzelfde blad een actie tegen kunstmatie
inseminatie: "mannen geef je piemel niet weg".

Vrouwen moesten maar liever niet zelf bepalen
wanneer ze zwanger moesten worden en als man was
je wel gek als je zaad leverde voor een vrouw
zonder daarna je vaderschap op te eisen. Ma ha,
willen de heren opeens zo dolgraag poeplüiers
verschonen? Of vinden ze 't alleen maar eng dat
vrouwen onafhankelijk worden?

En zo staan er meer dan 200 blz. vol van dergelijk
geweld. En dat gaat dan alleen nog maar over de
situatie in Nederland. Over vrouwen in andere landen
heeft men niet eens gesproken (daarvoor kun je
het best Misdaden tegen de vrouw-Tribunaal in
Brussel 1976-uitgegeven bij De Bonte Was lezen).
Misschien heb je dit artikel niet eens uitgelezen,
of begin je verveeld te gaperen. Maar probeer je je
toch maar heel even voor te stellen, de helft van
de wereldbevolking staat onder doorlopende dreiging
en uiting van geweld en het meest van dat geweld
is volkomen geaccepteerd, sterker nog, er wordt
reclame voor gemaakt!

De kans dat die leuke jongen bij je in de straat
z'n vriendin heeft verkracht komt zeker niet bij
jullie op? De kans dat die sympathieke psycholoog
vrouwen in een huwelijk preat of haar afhoud weg
te gaan bij haar man, komt zeker niet bij jullie
op? De kans dat dezelfde uitgeverij die on-
schuldige mannenporno uitgeeft, ook wel eens minder
vrouwvriendelijke producten op de markt kan brengen,
komt niet in jullie op?

Misschien wordt het tijd dat er eens wel iets in
jullie hersens doordringt. Dat jullie kwaad worden
op jezelf en je medemannen, dat jullie eens wat
verder gaan dan je gevoel bespreken in een preat-
groep, dat jullie kritisch worden voor jezelf en
anderen. Geweld tegen vrouwen kan alleen stoppen als
mannen ermee ophouden. En lieve flickers, jullie
zijn mannen!

Raymonde
4

REAKTIERUBRIEK

In het vorige vijfgeblad werden we verblijd met twee reacties op het artikel van Hans Pols in het vijfgeblad van augustus. Zowel Els als Raymonde klommen, strijdlustig als altijd, in de pen om Hans eens flink de oren te wassen. Dat een discussie met Hans over de inhoud van zijn artikel terecht wordt aangegaan, ben ik volkomen met Els en Raymonde eens. Maar vooral de manier waarop Raymonde haar argumenten brengt, vindt ik ronduit beledigend voor Hans.

"Steeds verbaas ik mij erover hoe dom sommige mensen zijn" "Maar zo'n houding vind ik ronduit slaafs, sterker nog, ik wordt er kotsmisselijk van" Lieve Raymonde, zijn dit oprechte uitingen van jouw emoties? Of is dit koel, berekenend, passend in jouw manier van argumenteren, op papier gezet? In dat geval zijn ze bedoeld om te kleineren, te kwetsen. Dan is het kretologie. Niet opbouwend in een discussie, maar afbrekend, blokkerend.

Als homo prik je dwars door veel hetero-vanzelfsprekendheden. Integratie verwerp ik, omdat dat aanpassing zou betekenen aan normen en waarden, die ik beschouw als onvanzelfsprekend. De ideale situatie zou zijn, dat ook voor hetero's die vanzelfsprekendheden wegvallen. Daar ligt onze taak en het nut van een demonstratie als in Amersfoort. De mensen moeten zien, dat we niet hetzelfde zijn, en vooral dat we niet hetzelfde willen zijn.

De mensen moeten leren inzien dat ze verschillen. Ze moeten elkaars verschillen leren akseptereren, zonder dat ze van elkaar eisen, dat ze zich aanpassen. Dat is geen streven naar een homogene (gelijkheid tussen mensen) samenleving, zoals wel bij de integratie gedachte van Hans. Het is een streven naar acceptatie van heterogeniteit (ongelijkwaardigheid). Daarbij hoort ook zonder meer de opvatting, dat je beseft dat mensen verschillende meningen hebben. Het beseft, dat er niet één gelijkhebbende overtuiging is. Wanneer ik echter naar de bijdrage van Raymonde Padmos in deze discussie kijk, dan is dit laatste bij haar ver te zoeken.

AART HOLLAAR

St. Joris en de (tweekoppige) draak.

Met groeiende ergernis heb ik in het vijfgeblad van september de reacties van Els en Raymonde op het artikel van Hans Pols gelezen. Opnieuw wordt iemand die een afwijkende mening in ons verenigingsblad durft te ventileren op een kwaadaardige, onnodig kwetsende manier afgebeekt en afgemaakt door deze twee hoedsters van de ware leer. Opnieuw moet ik konstateren, dat zij in eerste razernij achter Dora (of hoe dat ding mag heten) springen, er vervolgens lustig op los schelden en vervolgens (misschien!) eens gaan nadenken. In roerende eensgezindheid wordt deze, tot onkruid gebombardeerde, mening een kopje kleiner gemaakt met uitlatingen als "dom, misselijk makend, getuigend van zelfminachting, e.d." Het is de dames weer niet opgevallen in wat voor voorzichtige bewoordingen het stukje van Hans gezet is (had hij misschien al een bang voorgevoel?). Blijkbaar zijn zowel Els als Raymonde nog niet in staat een rustige discussie te voeren waarbij ieder in zijn waarde gelaten wordt en er ruimschoots de mogelijkheid tot wederwoord bestaat.

Al eerder stond ik op het punt een kritisch stukje over de schrijfwoede (!) van de twee furien te schrijven, n.l. toen ene Jan-Pieter zo vermetel bleek om (in mijn ogen terechte) kritiek op de ego-tripperij van Els te spuien. De arme jongen werd, zonder dat ook maar geprobeerd werd serieus in te gaan op zijn kritiek, volslagen de grond in geboord met een verward scheldartikel. Hebben de lezertjes sindsdien iets vernomen van de o zo moedige Jan-Pieter? Ik niet! De hele kwestie deed me nogal aan St. Joris denken.

Ook nu weer ongeveer dezelfde situatie: iemand (i.c. Hans) plaats kanttekeningen bij de op dit moment gangbare homonideologie. Opnieuw wordt in de reactie van Els en Raymonde in het geheel niet ingegaan op de achtergronden van Hans, zijn beweegredenen om het stukje te schrijven, nee, de ketterij moet met wortel en al de kop ingedrukt worden. ik moet zeggen, dat lukt onze pauzinnen elke keer weer optimaal. Alleen vraag ik me af, of het dan nog wel zin heeft om oproepen voor kopy te plaatsen; niemand riskeert graag een banvloek of excommunicatie (ik misschien?).

Aan de andere kant wordt nog steeds ruim baan gegeven voor de beschouwingen van onze Betje Wolff en Aagje Deken. Dat daartoe ook wederzijdse bewieroking, nieuwtjes uit de bedstee en advertenties voor bundels en poezen behoren hebben we de laatste tijd kunnen lezen (ik heb nog even lopen

aarzelen, of ik mijn bankstel in het Vijgeblad te koop zou aanbieden, maar nee: zoiets hoort volgens mij niet in het Vijgeblad thuis). Maar ook een aantal zeer goede verhalen van Raymonde.

Begrijp me goed, in principe ben ik het wel eens met de strekking van de reacties op Hans' stukje: ikzelf vond het nogal naïef. Maar naïviteit staat hoog in het vaandel bij de Vijgeblad-redactie (denk aan Apollo-privaat) dus dat hoeft op zich geen probleem te zijn. Eigenlijk hoop ik dat Els en Raymonde voortaan even wachten voordat zij hun reactie schrijven, opdat ook iemand anders zijn licht over een bepaald onderwerp kan laten schijnen, en verder, dat zij hun schrijftrant wat matigen, zodat mensen echt zin krijgen om iets te schrijven.

Tot dan verblijf ik, immer tot wederwoord bereid,

PAUL COPPOOLSE

beste paul en aart,

vergeef me dat ik de stoutmoedigheid had meteen en op jullie tegelijkertijd te reageren, maar je kunt het maar vast kwijt zijn. Dachten jullie nu werkelijk dat ik niet weet dat ik met mijn artikel mensen op de tenen trap (overigens, het was geen directe reactie op Hans, wel naar aanleiding van), dat ik egocentrisch ben, dat mijn schrijfmachine Dora heet (een schat, trouwens), dat ik geen betje wolf of aagje deken heet, dat ik een krenge ben?

Jullie hebben het goed recht, echt waar, je op te winden over mijn toon (en zij die me kennen weten dat ik harder praat dan ik ben, maar daar heeft Hans niet zoveel aan) maar ik vind ook dat ik recht heb op mijn woede. Ik heb geen enkele behoefte de martelares uit te hangen, maar ik voel me af en toe stevig in de steek gelaten door mijn mede-homo's. Ik ben van meet af aan zeer openlijk lesbies geweest en dat heeft me al heel wat agressie gekost. Ik beklaag me daar niet over, ik heb er zelf voor gekozen, maar ik kies er ook voor om anderen, en inderdaad soms op een wat al te harde manier, erop te wijzen dat hun ietwat voorzichtiger houding me kwaad maakt. Niemand hoeft van mij te demonstreren, maar ik mis de woede, het gif. Soms moet je tegen dingen aanschoppen en ik ben ondanks alles te zachtmoedig om erop te kicken. (moeilijk te geloven van zo'n kenau, hè).

Amersfoort had niet hoeven te gebeuren als we kwaad waren geweest op het juiste ogenblik. Sterker nog, we hadden niet hoeven demonstreren als we eens wat eerder gif hadden gespoten. Ook naar elkaar, ook naar degenen die te snel gaan en de anderen de kans niet geven. Ik vind het nogal goedkoop om mijn persoonlijke manier van schrijven in andere artikelen erbij te slepen, dat is gewoon kifterij, daar ga ik verder niet op in. Ik praat nu niet voor Els, dat is haar zaak. Ja, ik ben kwaad en ik hoop dat nog lang te mogen blijven. Mijn woede is mij jaren geleden afgenomen, meisjes horen te glimlachen, maar nu gebeurt me dat niet meer. Niet leuk als ik mensen kwets, maar wie z'n of d'r nek uit steekt kan slaag verwachten. Ik dus ook!

Raymond.

ps: wie privaat serieus neemt, ...

flipozu (flikkers + potten uit zuid)

In september hebben we op Apollo met mensen uit zuid over de situatie daar gesproken. Het is de bedoeling iets op poten te zetten in zuid in jongerencentrum de baroeg, spinozaweg 300, lombardije. Voorlopig denken we aan optredens, van o.a. Sonnica en Gré en de Sirenes. We hebben in ieder geval meer mensen nodig om iets te beginnen. Heb je belangstelling (je hoeft niet uit zuid te komen) neem dan contact op met mij. tel: 150719.

Ronald Pattenier

BOEK BESPREKING

In 1979 is het boek 'Eustace Chisholm en consorten' van James Purdy in het nederlands verschenen.

Ik heb het met gemengde gevoelens gelezen. Het is goed en boeiend geschreven, maar staat ook bol van de vrouwenminachting en homo(zelf)haat.

Al in het eerste hoofdstuk, als Carla, de vrouw van Ace Chisholm, terug komt, wordt haar duidelijk gemaakt dat ze niet meer is dan een getolereerde gast, die wel voor de kost kan opdraaien. En zij accepteert dat maar al te graag, zodat hij kan dichten op ouwe krenten. Ook de andere vrouw in het verhaal, Maureen - hoewel niet onsympathiek, komt er niet zo best vanaf. Ze is al zo stom om zich enkele malen zwanger te laten maken en moet dan telkens een abortus plegen. De abortus wordt op een niet zo smakelijke manier beschreven en je moet wel weten dat tegenwoordig, in ieder geval in Nederland, dergelijke taferelen zich niet meer af spelen. En als zexverliefd wordt, is het uitgerekend op een man die homo is.

De verwekker van het geaborteerde kind heet Daniel Haws, die koste wat kost wil en zal bewijzen dat ie een vrouw kan neuken, maar intussen heel erg verliefd is op zijn onderhuurder, Amos Ratcliffe. Hij slaapwandelt s'nachts, begint langzamerhand aan iedereen te verkondigen dat hij verliefd is, behalve aan Amos zelf. at loopt dus ook typisch fout af.

Ik ga het hele verhaal niet na vertellen (dan is er niets meer aan), maar het komt erop neer dat Amos tijdelijk iets krijgt met een miljonair Reuben en Daniël weer dienst neemt in het leger. Daar ontdekt kapitein Stadger dat hij slaapwandelt en bovendien verliefd is op een jongen. De scènes die daaruit volgen zijn zowel walgelijk als boeiend. De kapitein krijgt Daniel steeds meer eën zijn macht, daar deze zich liever laat martelen dan toe tegeven dat hij verliefd is. Of zoals hij tegen Chisholm zei

"Ik zal nooit verliefd kunnen worden op een man".
Ma Chisholm verbaasd vraagt: "Wat is er zo bijzonder aan jou?"

Daniel probeert zich nog even te verzetten tegen kapitein Stadger, maar als hij hoort dat Amos vermoord is, laat hij het tot het uiterste komen en de kapitein vermoord hem terwijl hij daarna zelfmoord pleegt.

Chisholm keert terug naar vrouw Carla en Maureen trouwt de miljonair.

Het verhaal is verwarrend, de taal afwisselend plat en dichtelijk, het geeft geen vrolijk, trots beeld van homo's, maar toch zal ik het niet afraden te lezen.

Het is uitgegeven bij Athenaeum-Polak & Van Gennep. In de bibliotheek hebben ze het vast ook wel (in ieder geval op de nieuwe markt). De engelse titel luidt: Eustace Chisholm and the works.

Raymond.

OPROEP

IN het voorjaar van 1983 willen we graag weer een vormingsweekend organiseren. De bedoeling van zo'n weekend is dat nieuwe leden van Apollo op een leuke manier beter kennis kunnen maken met elkaar, dat er wat gepraat wordt over verschillende onderwerpen, dat er wat creatieve en gekke bezigheden worden gedaan, maar vooral dat het erg gezellig zal zijn.

Wie mij wil helpen met het voorbereiden en organiseren van zo'n weekend moet dat even aan mij opgeven. Heb je alleen een idee voor dat weekend dan kun je dat natuurlijk ook doorgeven. Ik ben te bereiken onder tel. 010-831461 of

010-129033

groetjes van Cor

Dit is een vertaling van een liedje van Nina Hagen, van haar eerste LP, wegens tijdgebrek kon dit niet opgelezen worden op Homotekstueel deel 2.

Tekst: Nina Hagen

Vrije vertaling: Monique Kers

OP HET STATION

Op het station op de damesplee
(ik ben hongerig)
(lief kind)
je bruine haar is wonderbaarlijk
je kousebandje is waanzinnig
oh
lief kind
zeg snel wie ben je ?

je spitse leren schoenen
je stukgescheurde kousen
je minirok van de rommelmarkt
je slippers met de koningin van Engeland erop
zilveren jubileum, ha ha

op het station op de damesplee
(ik ben hongerig)
(lief kind)
met handen en voeten verweer je je
je hak is net zo scherp als jij
lief kind zeg me snel:
wie ben je ?

je neon-rose nagellak steekt me
net als een horzel
je viltige haar zit vol met gepofte rijst
je lied je woorden
WAUW

op het station op de damesplee
is het gebeurd
het was zo mooi
je kous scheurde
ik trok hem op
ik kuste je - jij kuste mij
wij kusten elkaar - smaaaaak !

P.S. Of ze blond, zwart, bruin, rood of grijs zijn
ik hou van alle vrouwen

°°MUZIEK°°

* de Homo-Kennis-Kwis ^{mv}

- 1) Wat is het Amerikaanse woord voor pot?
- 2) Hoe heet een mannelijke hoer?
- 3) Hoe werden vroeger de hetero's genoemd?
- 4) Wat is een janet?
- 5) Hoe heten Surinaamse potten en flikkers?
- 6) Wat betekent macho?
- 7) Wat is het verschil tussen een lesbiëne en een pot?
- 8) Wat is de baan?
- 9) Wat is een butch?
- 10) Wat zijn heterios? (met dank aan Adje)
- 11) Wat zijn po(t)tenrammers?
- 12) Wat is homofobie?
- 13) Wat is je "coming out"?
- 14) Wat is Lesbos?
- 15) In welk land is er een homo-getto?
(gedwongen wel te verstaan!)
- 16) Wat is een tule?
- 17) Welke beroemde Amerikaanse lesbische schrijfster is onlangs overleden?
- 18) Wat is een efebo-fiel?
- 19) Wie was de geliefde van Sappho?
- 20) Wie was de tweelingzus van Apollo?

► De antwoorden komen in het volgende Vijgeblad te staan.
Doe je best

Monique

leeftijdsgrens op apollo?

In het Vijgeblad van augustus wordt door Frans Stein en Paul Coppoolse het voorstel gelanceerd om opnieuw een discussie te voeren over het mogelijk invoeren van een leeftijdsgrens op Apollo. Wat is er gebeurd de laatste tijd??? Apollo bezet door een bejaardengroep??? Bestorming van Apollo door de Roze Rimpel??? Mij ontgaat even de aanleiding om de discussie weer op te starten.

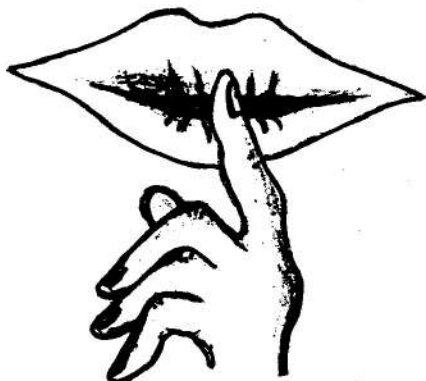
Als rechtvaardiging voor een nieuwe discussie wordt min of meer aangevoerd, dat Kees Waaldijk voor zijn voorstel destijds ten onrechte te weinig bijval kreeg. Als redenen voor het afwijzen destijds van Kees-zijn-voorstellen worden door Frans en Paul namelijk genoemd 1) het feit, dat er een groot aantal ouderen was toendertijd, voor wie de grens van 21 jaar te gortig was en 2) het punt, dat weinigen de kern van het voorstel tot zich lieten doordringen (vanwege de emotionele beladenheid van het onderwerp). Hun suggestie dat er destijds geen eerlijke en zuivere discussie is gevoerd verwerp ik: 1) niet alleen "ouderen" waren tegen het principe van een leeftijdsgrens; er waren ook genoeg tegenstemmers onder de "jongeren"; 2) de kern is mijns inziens wel degelijk doorgedrongen tot de aanwezigen toendertijd; het feit dat iets in een emotionele sfeer behandeld wordt, is geen reden achteraf af te dingen op de waarde van een genomen besluit. Emoties en verstand zijn prima te combineren.

Bovenstaande even omdat ik niet helemaal begrijp waarom er weer gediscussieerd moet worden. Maar ook wil ik graag 2 argumenten aandragen, die pleiten tegen invoering van een leeftijdsgrens. Voorop wil ik stellen, dat Apollo inderdaad zich moet onderscheiden van het COC door een vereniging voor jongeren te zijn. Apollo zal daar zijn identiteit aan moeten ontleenen. Die identiteit hangt echter niet af van het bestaan van een leeftijdsgrens. Identiteit hangt echter niet af van het bestaan van een leeftijdsgrens. Identiteit moet vooral worden bepaald door de activiteiten die Apollo ontplooit (programma-avonden, films, soorten werkgroepen), door de inrichting en sfeer van de soos

(muziek, meubels, info-panels) en door de aard van de werving (keuze doelgroep, aanspreekstijl o.a.) Dit zijn veel betere manieren om een gewenste identiteit te verkrijgen dan bijv. het instellen van een entreeverbod voor bepaalde groepen personen. Een blad als Viva of Muziek Express richt zich duidelijk op een jeudige doelgroep, doch kent geen koopverbod voor ouderen. Jeugdherbergen kennen geen leeftijds grens: ouderen zijn ook welkom. Selectie treedt natuurlijk toch op: alleen zij die zich aangesproken voelen door sfeer en identiteit komen. Alle partijen zijn tevreden op die manier: de jeugdherberg krijgt de gewenste gasten, de gast (ongeacht leeftijd) het alternatieve onderdak. Ook Apollo is het beste af met zo'n indirecte politiek. Door het voeren van een dergelijke indirecte politiek worden ook de negatieve gevolgen van een leeftijds grens voorkomen. Een voorbeeld: een vrienden-/vriendinnenstel, waarvan de één 24 jaar is en de ander 26, kan niet meer gezamenlijk naar Apollo. Een lachertje natuurlijk. Maar nu even serieus: waar toch al weinig niet-commerciële gelegenheden zijn om een relatie op te doen, zou Apollo door instelling van een leeftijds grens verstorend gaan werken. "Iedereen boven de 25 moet maar een vriendje/vriendinnetje van boven de 25 opduikelen op het COC" is min of meer de boodschap bij instellen van een leeftijds grens. Daarom: geen leeftijds grens, maar een indirecte politiek om Apollo een echte jongerenvereniging te laten zijn. Of is het bestuur daar te oud/jong voor???

Rob Hoek

privaat

Dag lieverds,

En hoe zit 't? Hebben we ons eigen GETTOOTJE al?
++++ Koop je alleen bij de FLIKKERSLAGER of ga
je naar de POTTENDIERENARTS ? +++++ Of woon je
zoals ik in een DRUKBEVOLKTE HOMOWIJK? (croos-
wijk)? +++ Je ziet het, de REGERING hoeft ons
niet zoals in TURKIJE bij elkaar te zetten-
we doen het zelf al +++ Er bereikte ons een
zeer GEZELLIG bericht: Josje BRINK heeft een
TROUWRING en z'n FRANKÆE natuurlijk ook: ze
zijn getrouwd!! ++ Ach lief toch? Niet dan? +++
++ Voor je het weet loopt IEDEREEN op APOLLO
met een trouwring! +++ IK heb er al 2 gesigna-
leerd.....+++++ Uit de krant: er is ontkend
dat BUCKINGHAM PALACA stikt van de HOMO'S !!+++
++Geloof je dat nou echt?++ ELizabeth gaat d'r
vriendinnetjes toch niet wegsturen?++ Netzomin
als PRINS PHILIP zijn PLAYMATES!!++++ Diskussie-
leeftijdsgrens: er bereikte ons dit gesprekje:
Een 18 jarige jongen mocht z'n VRIENDJE niet
meenemen want: HIJ WAS TE OUD++++ Namelijk
20 jaar! +++ Zo zie je maar, je bent nooit
TE OUD om te leren!!

Daaaaag MONIQUE

Joke deed half geschrokken en half geamuseerd: Henk, toch! Haar man trok gekke gezichten naar oudere mensen in een auto naast hen. Ze waren die middag naar het strand geweest, Henk, Joke, haar zus Marjon, en Carla, een vriendin. Een groepje jongelui van zo'n 20 à 25 jaar. Op de terugweg waren ze in een melige, lacherige stemming. Je weet soms niet, hoe zoiets komt. En vooral van Henk kon je in zo'n situatie de gekste dingen verwachten. Kijken naar andere mensen was een van de aanleidingen tot grote hilariteit. Nu haalden ze een auto in, waar achterin een jongen en een meisje zaten met de arm om elkaars schouders en de hoofden tegen elkaar. De jongen zat links en het meisje rechts. Of nee, de jongen zat rechts en het meisje links, of nee.... Het waren geen jongen en een meisje, het waren twee jongens, ja heus, het waren twee jongens! Wat te verwachten viel, gebeurde. Henk riep door het open raampje, zo hard als hij maar durfde: "Hee, flikkers!" Gelach van de meisjes achterin, en Joke: "Henk, toch!" Ze keek voorzichtig en enigszins beschaamd naar de jongens in de auto, die ze nu voorbij reden.

Toen draaide ze gauw haar hoofd weer om en werd bleek. Eén van de jongens in de auto was Kees, een oude vriend van Henk en van haar.

"Zou hij gemerkt hebben, dat wij het waren?" Henk en Joke hadden zich een glaasje sherry ingeschonken en zaten nog wat na te praten. Ze hadden Carla en Marjon keurog thuis afgeleverd.

"Ach, nee, in die drukte herken je zo gauw geen mensen in andere auto's. En we waren er zo voorbij".

Ze hoopten maar, dat Kees hen niet herkend had. Hij was een oude vriend van Henk en na hun trouwen was hij nog vaak bij hen geweest. De laatste tijd hadden ze echter weinig van hem gehoord. Hij had een paar keer gebeld en bij één van die telefoontjes had hij verteld, dat hij een vriend had. Het was geen schok, ze hadden het wel verwacht. Je zag hem nooit met een meisje en je hoorde hem er nooit over. Verder deed het hen niet veel. Ze verdiepten zich niet zo in homoproblematiek. En Kees bleef voor hen Kees.

"We kunnen niet anders dan hopen, dat hij het niet gezien heeft. We moeten er gewoon van uitgaan.

Ook als hij nog eens hierkomt met zijn vriend".

"Ja, maar zeker weten doe je het nooit", zei Joke

"Ik durf hem eigenlijk zo niet meer onder ogen te komen". "Wat wil je dan. Moet ik hem opbellen en vragen: "heb je ook gehoord, dat ik het was, die "flikker" tegen je riep. Nee? o, gelukkig! Fijn, dat je het niet gemerkt hebt".

"Je zou hem kunnen bellen, Henk", zei Joke, "en het hem vertellen. Of hij het nu gemerkt heeft of niet. Het maakt de situatie tussen ons wel zo prettig en eerlijk. Je kan hem vertellen, dat we nu geleerd hebben, om niet meer zo ongeïnteresseerd tegenover homofielen te staan en om uit te kijken, wat we zeggen".

Het was moeilijk. Het grootste probleem was eigenlijk nog niet, dat ze Kees wat hadden aangedaan, maar dat hij dat gemerkt had. En als hij het niet gemerkt had, wat misschien wel zo was, dan was er niets aan de hand.

Het was een hele zelfoverwinning om te bellen en te zeggen: "Zeg, misschien heb je het gemerkt en misschien ook niet, maar ik was het, die vanmiddag "flikker" tegen jullie riep".

"kan jij niet bellen", vroeg Henk, en hij lachte wat. "O, nee, jij hebt het zelf geroepen en je moet het nu zelf maar uitpraten".

"En als ik nu eens niet bel".

"Dan hoor je misschien niets meer van hem en blijf je je afvragen of hij het wel of niet gemerkt heeft, en of hij nu wel of niet boos is. Een iedere keer als je aan hem denkt, voel je je vervelend".

Henk bleef nog even zijgend zitten, met het glaasje sherry in zijn hand. Toen zette hij het neer en stond langzaam op. Hij liep naar de telefoon en pakte de klapper.

Hand in hand (KAMERADEN)

Nadat ik mij er al vaker over verwonderd had en nadat ik er pas nog een discussie over had gehad moest ik er toch over schrijven.

Het zit zo: op straat zie je nooit twee flikkers hand in hand lopen, twee potten af en toe. Ja, zeggen jullie, dat moet je ook niet doen; dat is provoseren. Ho, ho, hoor ik anderen roepen: om de doolie dood niet! Wat doen de hetero's op straat dan? En wij zouden het niet mogen? Onzin!

Neem bv, Raymonde en Els die lopen altijd zo, de blikken en de uitroepen die ze telkens oproepen door openlijk homoseksueel te doen, zijn meestal verre van vriendelijk. Hoe komt dat nou? Kijk, als je als onwetende hetero ineens gekonfronteerd wordt met 2 mensen die duidelijk om elkaar geven en die vinden dat iedereen dat mag zien, dan schrikken ze, want ze zien 't nooit! Onbekend maakt onbemind is nog steeds waar! Ik maak me zo kwaad over al die andere potten, flikkers en homofielen die te laf zijn om op straat hun liefde voor vriend/in te tonen!

Ze laten de weinigen die er wel voor uitkomen de kastanjes uit 't vuur halen! Kom, probeer 't eens zaterdagmiddag op de lijnbaan waar 't toch heel druk is - wedden dat 't wel meevalt? Kom op, ik reken op jullie solidariteit.

• 22 • Monique

introduksie groep

Beste mensen,

Het is weer hoog tijd dat jullie wat van de intro-groep horen, vandaar dit stukje.

Vooraf in de vakantieperiode is het introduceren niet zo doelmatig verlopen. Er waren geen mensen voor, de maandelijkse besprekingen lagen stil, kortom we draaiden op een wel bijzonder zacht pitje. Maar nu het wordt weer drukker op Apollo en hopelijk stromen weer nieuwe mensen toe. Dat betekend wel werk aan de winkel voor de intro-groep en we hebben dan ook op 27 augustus bekeken hoe we, met hernieuwd enthousiasme verder gaan.

We zitten alleen al een tijd met een tekort aan mensen en daar moet wat aan gedaan worden. Dan moeten we dus wat bekender worden en proberen mensen enthousiast te krijgen. We willen (waarschijnlijk 27 en 28 november) een weekend met begeleiding organiseren om enerzijds de groep beter te laten functioneren en anderzijds om nieuwe intro-groep leden te laten kennismaken met onze bezigheden. Iedereen die interesse heeft kan vrijblijvend mee, je bent dus niet aan de groep verbonden als het alsnog niet bevalt. Als je mee wilt of meer wil weten vraag informatie bij Rolf (zie adres hieronder) of aan een ander intro-groep lid. Je kan ook op de eerst volgende intro vergadering komen en je oor te luister leggen.

Julle zullen allemaal wel eens van de intro-groep gehoord hebben maar voor de duidelijkheid het volgende: we spreken nieuwelingen op Apollo een om informatie te geven, ze op hun gemak te stellen en hun vragen te beantwoorden. Iedereen die om informatie verlegen zit kan trouwens bij ons terecht (en dan maar hopen dat we kunnen helpen)

Ook houden we regelmatig kennismakingsavonden omdat het toch al zo moeilijk is (als je nieuw bent) mensen te leren kennen. Op iedere soosavond zijn 2 mensen aanwezig, we zijn met ongeveer negen man (en vrouw) zodat we nu gemiddeld een keer per maand dienst hebben. Nieuwe hulpen zijn van harte welkom, ook dames, want de verhouding is een beetje zoek (1 vrouw op 8 mannen)

de groetjes en tot ziens,

Peter Obae,

contactpersoon intro:
Rolf Hoekwater
Kabeljauwsestraat 43a
tel:651358/675772

GEDICHTEN

Disco.

jij, ik dans met je,
ik vlieg , ergens weg
hoog boven de wolken
-in vervoering-lichten

schitteren aan en uit
af en toe een licht uit
jouw ogen; je gefladder
en mijn gehobbel op

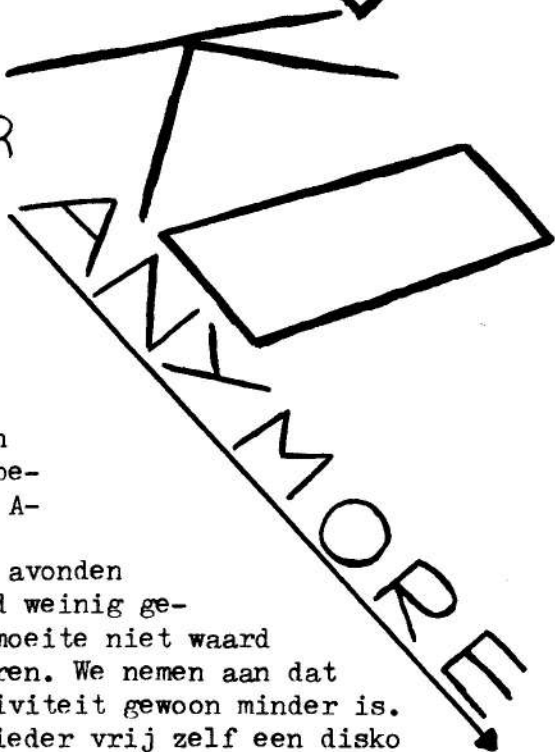
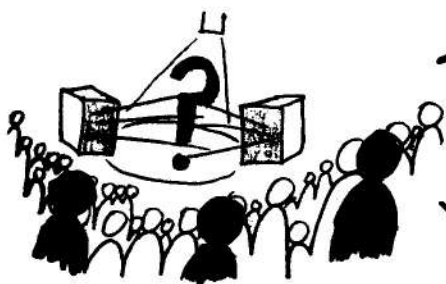
de dansvloer. Mijn god,
een flits waarin ik
denk ik hou van jou

jij en ik een vrouw

Marjet.

Als ik je aanraak
kus ik mezelf
liefde waar haal
je het vandaan
Geluk ik vind het
in je borsten
Hart aan hart ik
vind het heel mooi staan.

Marjet.

NO DISKO ANYMORE . oftewel
geen disko meer op Apollo
dit is geen hartekreet van
punkers, maar gewoon een be-
sluit van het bestuur van A-
pollo!

Van de laatste vier disko avonden
op Apollo is zo bedroevend weinig ge-
bruik gemaakt dat het de moeite niet waard
is er nog een te organiseren. We nemen aan dat
de aandacht voor zo'n aktiviteit gewoon minder is.
Natuurlijk staat het een ieder vrij zelf een disko
avond op Apollo te organiseren, maar de bestuursleden
zullen dat voorlopig niet meer doen.

•25•

Met vriendelijke groeten,
Uw bestuur

Verontrusting over doop van tweeling ^{Trouw} ^{26/7}

ROTTERDAM (ANP) - Binnen de gereformeerde kerk te Rotterdam-Delfshaven is enige verontrusting ontstaan in verband met de aanstaande doop van een tweeling die door een lesbisch vriendinnenpaar wordt grootgebracht. Volgens de woordvoerder van de verontrusten de heer W. M. Schepen zijn er zo'n 650 verontruste gemeenteleden.

Naar het oordeel van de heer Schepen „druist de handelwijze van de kerkeraad in tegen de gevoelens van het gemiddelde gemeentelid. Die wil een normale kerkgang en niet dat progressieve gedoe." Naar zijn mening wordt door de kerkeraad van Rotterdam-Delfshaven het beleid te veel gericht op zorg voor mensen buiten de kerk, zoals buitenlandse werknemers en hun gezinnen en gaat dit ten koste van de pastorale zorg voor de eigen gemeente.

Volgens de scriba (secretaris) van de kerkeraad, mevrouw Griffioen, is (nog) geen sprake van officiële protesten. Wel is

een verzoek om een gemeentevergadering binnengekomen, maar die vergadering zal niet eerder dan eind augustus, dus na de doopdienst, kunnen plaatsvinden, verklaarde zij.

Trouw 1/8 Doopsbediening

Lesbische vrouwen zullen in Rotterdam-Delfshaven kinderen ten doop houden die verwekt zijn via kunstmatige inseminatie. En nog wel toegestaan door de classis. Ja, daar gaan wij dan. Een tijd geleden een verbintenis tussen twee mensen van het mannelijk geslacht. En nu dit. Hoe ver wil deze kerk nog gaan? En omdat die vraag er is, het volgende. Deze doopsbediening moet voorkomen worden. Dit kan niet. Het is verschrikkelijk wat daar gaat gebeuren. Dit druist geheel in tegen de gereformeerde leer en belijdenis. Dit is volslagen vrijzinnig. Een situatie die onhoudbaar wordt. Ik vraag mij dan ook af of er een vernieuwd doopsformulier is gemaakt. En de tien geboden, worden deze ook aangepast? Het moet daarom eens goed worden gezegd: homoseksualiteit, lesbisch zijn en kunstmatige inseminatie moet door de gereformeerde kerk volledig afgewezen worden. En ik ben ervan overtuigd dat door dit schrijven de betrokken personen seculargesteld zullen zijn en hevig verontwaardigd. Maar dit kan niet toegelaten worden. Of zou God bijvoorbeeld gedwaald hebben toen Hij Sodom en Gomorra omkeerde vanwege hun zonde en levenswandel?

geknipt

hard werken

WERKGROEPEN IN APOLLO

bargroep	Ton Los	tel. 361119
bibliotheek	Guus Enning	120597
biseksualiteit	"	
archieff	Frans Stein	128878
penningmeester	"	
adreswijzigingen/ ledenadministratie	"	
introductiegroep	Rolf Hoekwater	651358
redactie vijfblad	Raymonde Padmos	662759
publiciteitsgroep/ tentoonstelling	Hans van Hagen	515162
voorlichtingsgroep	Rob Hoek	125578
landelijk homo jongeren overleg	Marcel Veenman	500428

BESTUUR

voorzitter	Evert-Jan Schenkelaars	845115
secretaris	Jan Hoen	128878
vrouwen	Raymonde Padmos	662759
publiciteit	Peter Evergaars	525985
publiciteit	Cor Blom	831461

het gehele bestuur zorgt voor het programma
en overige losse klussen

LIDMAATSCHAP

Je steunt Apollo door lid te worden. Lid wordt je door betaling van je contributie. Wanneer je niet kan betalen is vrijstelling mogelijk door een briefje te sturen naar onze postbus. De contributie is afhankelijk van je inkomen en bedraagt per jaar:

inkomen tot 20.000p.j.	minstens 25,00
20.000 tot 40.000p.j.	minstens 60,00
40.000 tot 60.000p.j.	minstens 100,00
60.000p.j. of meer	minstens 150,00

Personen die voor de 1e maal lid worden mogen voor ieder kwartaal dat verstreken is 1/4 van de voor hen verplichte contributie aftrekken.

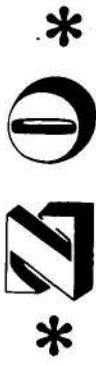
De contributie moet overgemaakt worden op postrekening
3335919 t.n.v. Apollo, Postbus 1490, 3000 BL Rotterdam.

INDIEN ONBESTELBAAR S.V.P. RETOUR
APOLLO, POSTBUS 1490, ROTTERDAM

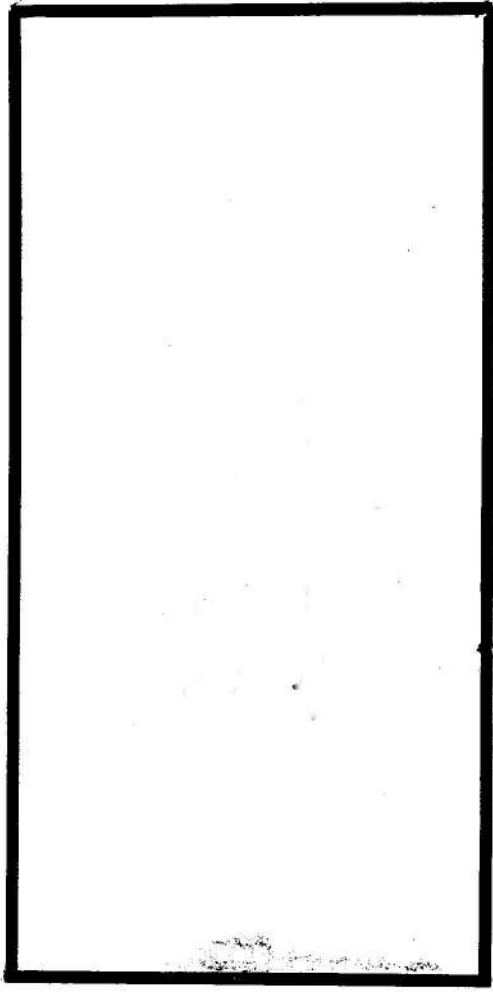
TOEGELIJD
ROTTERDAM
POST PAYE

D R U K W E R K

apollo is

voor jou

APOLLO POSTBUS 1490 3000 BL R'DAM